

# İBLİS VE GÜNAH

Okuma: İbraniler 2 : 9 – 18

## Günah ve Ayartma

Günah zihinlerimizden gelir. Kendi doğal arzularımız bizi günaha teşvik eder. Ancak ayartmanın kendisi günah değildir - insan doğasının bir parçasıdır. Yanlış arzularımıza teslim olduğumuzda ve bunların kötü düşünce ya da eylemlere dönüşmesine izin verdiğimizde günah işlemiş oluruz:

*“Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır. Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.” (Yakup 1:14-15).*

İsa'nın kendisi de günahattan söz etmiş ve bunun zihinden kaynaklandığını göstermiştir:

*“Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır. Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir.” (Markos 7:21-23).*

İsa ayrıca kötü düşüncenin de eylemin kendisi kadar yanlış olabileceğini göstermiştir:

*“Zina etmeyeceksin’ dediğini duydunuz. Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, yüreğinde o kadınla zina etmiş olur.” (Matta 5:27-28).*

Günah yanlış arzularımızı kontrol edememekten kaynaklandığı için Yakup arzularımızı kontrol altında tutmanın önemini gösterir:

*“Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaşan tutkularınız değil mi? Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz. Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavga ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrı'dan dilemiyorsunuz.” (Yakup 4:1-2).*

En iyilerimiz bile insani arzularımızı kontrol etmekte başarısız olur. Pavlus iyilik yapmanın zor, kötülük yapmanın ise kolay olduğunu düşünmüştür (Romalıları 7:18, 19). Zihinlerimiz doğal olarak Tanrı merkezli olmaktan çok ben merkezlidir. Tanrı'nın isteği yerine kendi arzularımızı arayarak günah işleriz.

## Günahın Üstesinden Gelmek

İsa da bizim gibi insan doğasına sahipti ve bizim gibi ayartıldı. Kontrol altında tutmadığı takdirde günaha dönüşebilecek arzuları vardı. Günahsızdı çünkü bu arzulara asla boyun eğmedi. Çöldeki ayartılmaları İsa'nın bu arzuların yanlış

olduğunu hemen anladığını gösterir. Günahkâr düşüncelere ya da eylemlere dönüşmeye vakit bulamadan, onları hemen düşüncelerinden uzaklaştırmayı seçmiştir. Onun örneği bize Kutsal Kitap'ın günahın üstesinden gelmekle neyi kastettiğini gösterir - kendi doğamızın arzularının üstesinden gelmek.

Yukarıda alıntılanan ayetler günahın "içimizden" - zihnimizden - geldiğini açıkça göstermektedir. İnsanlara kötülük yaptıran doğaüstü bir varlık yoktur. Günah işlediğimizde bu bizim hatamızdır çünkü yanlış arzularımızı kontrol etmeyi başaramamışızdır. Ancak hiçbirimiz "Sen hatalısın!" denmesinden hoşlanmayız. Başkasını suçlamak çok daha kolaydır! Bunu yapmak kendimizi kandırmaktır:

*"Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez, onu kim anlayabilir?" (Yeremya 17:9).*

Şeytan ve İblis hakkındaki yanlış öğretiler başkasını suçlama isteğinden kaynaklanır.

Tanrı Adem'i saklandığı yerden çağırdığında (Yaratılış 3) ve ona İyiyle Kötüyü Bilme Ağacı'ndan yiyip yemediğini sorduğunda, Adem cevap verdi,

*"Benimle birlikte olması için verdiğin kadın bana ağacın meyvesini verdi, ben de yedim"*

Adem kendisine kadını verdiği için Tanrı'yı, meyveyi verdiği için de kadını suçlamaya çalışıyordu. Ama bu onun kendi hatasıydı - yanlış seçim yapmıştı. Havva ise yılanı suçladı. Adem ve Havva Tanrı'ya itaatsizlik ettikleri için suçu üstlenmek istemediler. Günahın üstesinden gelmenin ilk adımı, sorunun kendi içimizde olduğunu kabul etmektir.

### **'Şeytan' Kelimesinin Anlamı**

Kutsal Kitap'ta şeytandan ilk kez Yeni Antlaşma'da, İsa'nın çölde ayartılmasından söz edilirken bahsedildiğini görmek birçok insanı şaşırtır. Eğer şeytan her şeye gücü yeten kötü bir varlıksa, Eski Ahit döneminde neredeydi?

İsa'nın ayartılmasında 'şeytan' ve 'iblis' sözcüklerinin her ikisi de kullanılır. Ders 17'de İsa'yı ayartanın her şeye gücü yeten kötü bir varlık olamayacağını görmüştük. Dünya Tanrı'ya aittir ve başka hiç kimse onu İsa'ya sunamazdı. Ayrıca İsa kötü olduğunu bildiği böyle bir varlığın peşinden Yeruşalim'e ya da başka bir yere gitmezdi!

'İblis' sözcüğü, 'iftiracı' ya da 'yalancı suçlayıcı' anlamına gelen sıradan bir Yunanca sözcüktür (diabolos). Zaman zaman başkaları hakkında yanlış şeyler söyleyen kişiler için kullanılır:

*“Aynı şekilde yaşlı kadınlar saygın bir yaşam sürmeli. İftiracı, şaraba tutsak olmamalı; iyi olanı öğretmeli.” (Titus 2:3)*

Ayrıca bkz. 1.Timoteos 3:11 ve 2.Timoteos 3:3. Bu sözcük İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariyot için kullanılır:

*“İsa onlara şu karşılığı verdi: “Siz Onikiler'i seçen ben değil miyim? Buna karşın içinizden biri iblistir.” Simun İskariot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü Yahuda Onikiler'den biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecekti.” (Yuhanna 6:70-71).*

Ancak aynı 'iblis' sözcüğü Yeni Antlaşma'da insanın günahkârlığını temsil etmek için kullanılır.

'İblis' Kutsal Kitap'ta günahı tanımlamak için kullanılır

1.Yuhanna 3:4-7 ve 1. Yuhanna 3:8-10 ayetleri birbirine çok benzeyen fikirler içerir. Aşağıdaki karşılaştırma Kutsal Kitap'ın 'iblis' terimini nasıl kullandığını anlamamıza yardımcı olur:

<b>1.YUHANNA 3:5</b>	<b>1.YUHANNA 3:8</b>
Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz.	Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı.

“İblisin işlerini yok etmenin”, “günahları ortadan kaldırmakla” aynı şey olduğunu görüyoruz. İbraniler 2:14, şeytanın “ölüm gücüne sahip olduğunu” söyler. Ölüme yol açan günahtır:

*“Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi.” (Romalılar 5:12)*

*“Çünkü günahın bedeli ölümdür...” (Romalılar 6:23).* Bu nedenle, iblis içimizi temsil eder. Aşağıdaki ayetler Kutsal Kitap'ın iblis hakkında söylediklerinin günah hakkında da söylediğini göstermektedir. Bu da günah ve şeytanın aynı şey olduğunu gösterir.

İblis Tanrı'nın düşmanıdır (Yakup 4:7)	... günah da öyledir (Romalılar 6:13).
İblis insanın ayartıcısıdır (Matta 4:1)	... günahlı arzular da böyledir (Yakup 1:13-15).
İblis aldatıcıdır (Vahiy 12:9)	... günah da böyledir (Romalılar 7:11).
İblis ölüme neden olur (İbraniler 2:14)	... günah da öyledir (Romalılar 5:12).
İblis Mesih'in ölümüyle yok edilmiştir (İbraniler 2:14).	... günah da öyleydi (Romalılar 6:6).

**İblis Yeni Antlaşma'da günahı temsil eder**

## İbraniler 2:14'e daha yakından bir bakış

1.Yuhanna 3 bize İsa'nın "iblisin işlerini" yok etmek için geldiğini söyler. İbraniler 2:14 bize İsa'nın iblisi yok etmek için geldiğini söyler:

İBRANİLER 2:14	ANLAM
<i>Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, <b>ölüm gücüne sahip olanı, yani iblisi</b>, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı.</i>	İnananlar insan doğasını paylaşırlar, İsa'nın kendisi de insan doğasına sahipti, böylece ölümü aracılığıyla günahı yok etti.

Bu ayet İsa'nın, ölümü aracılığıyla iblisi yok edebilmek için bir insan olarak doğduğunu söyler. Bu, İsa'nın kendi doğal arzularının üstesinden geldiği ve böylece günahı kendisi için fethettiği anlamına gelir.

Bu ayet iblisin güçlü ve kötü bir varlık olduğuna inananlar için sorun teşkil etmektedir:

- İsa'nın iblisi yok ettiğini söylerlerken, insanlar neden yanlış bir şekilde iblisin bugün doğaüstü kötü bir ruh olarak var olduğuna inanmaktadır?
- Eğer iblis her şeye gücü yeten kötü bir varlıksa, o zaman bu ayet neden İsa'nın şeytanı yok etmek için insan doğasına sahip olması gerektiğini vurgulamaktadır?
- Eğer şeytan doğaüstü kötü bir varlıksa, İsa ölümüyle şeytanı nasıl yok edebilirdi? İsa'nın melekler gibi ölümsüz olması elbette daha iyi olurdu. Ölmekte olan bir insanın böyle bir savaşı kazanması pek olası değildir!

İsa'nın yok ettiği iblis aslında tüm insanlarda olduğu gibi onun da içinde bulunan günah işleme arzusuyla. İsa insan doğasını bu eğilimle birlikte annesinden miras almıştı. Günaha teşvik eden ayartmaları deneyimleyebilmesi ve bu ayartmaların üstesinden gelebilmesi için bizim doğamıza sahip olması şarttı. Bu nedenle ayet İsa'nın bizimle aynı doğaya sahip olduğu gerçeğini vurgular. İsa'nın üstesinden gelmesi gereken son ayartma, çarmıhta ölümden kaçınma ayartmasıydı. Bunun üstesinden geldiğinde, günahı tamamen fethetmiş - ya da yok etmiş - olacaktı. Ayette İsa'nın ölümüyle iblisi yok ettiğinin söylenmesinin ve 1.Yuhanna 3:8'de "iblisin işlerini yok etmek için" ortaya çıktığının belirtilmesinin nedeni budur. İsa günahı kendisi için tamamen yok etmiştir çünkü öldüğünde ayartılabilecek doğayı yok etmiştir. Artık ayartılamaz!

*“Mesih, kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır.” (İbraniler 9:26).*

İsa ölümü aracılığıyla iblisi yok etti.  
İsa günahın üstesinden geldi.

İsa kusursuz bir yaşam sürmüştür. “Her bakımdan bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir” (İbraniler 4:15). İsa günahı kendisi için yenerek bizim günahlarımızın bağışlanmasını mümkün kılmıştır.

### **Kutsal Kitap neden 'iblis' terimini kullanır?**

Kutsal Kitap'ta 'iblis' sözcüğü günahı temsil etmek için kullanılır. Bu bir kişileştirme örneğidir - bir şeyden sanki bir insanmış gibi söz etmek. Peki Kutsal Kitap neden sadece 'günah' demek yerine 'iblis' kelimesini bu kadar sık kullanır? Ve neden bu şeytandan sanki muazzam güce sahip birini tarif ediyormuş gibi söz eder? Günahın ne kadar güçlü ve aldatıcı olduğunu anlayabilmemiz ve ona karşı her gün ne kadar çok mücadele etmemiz gerektiğini fark edebilmemiz içindir. İsa'nın ayartılmasında iblis, İsa'nın zihninde gerçekleşen savaşı tanımlamak için kullanılır.

Kendi arzularına karşı verdiği bu savaş, sahip olduğu tüm gücü gerektiriyordu. Günaha teşvik eden ayartmaların büyük bir güç -şeytan- olarak tanımlanmasının nedeni budur. Bu bize her gün günaha karşı ne kadar mücadele etmemiz gerektiğini gösterir ve Rab'bin günahın üstesinden gelmek için bizim için yaptıklarını takdir etmemize yardımcı olur.

### **Her Şeye Gücü Yeten Tek Yaratıcı**

Tanrı her şeye kadirdir ve her şeyi yaratmıştır. Evrende O'na karşı koyacak hiçbir doğaüstü varlık yoktur. Tanrı böyle bir varlık yaratmazdı. Ancak çağlar boyunca insanlar Tanrı'nın karşısında büyük bir güç olduğunu düşünmüşlerdir. Eski Persler iki büyük güce inanıyorlardı. Birincisinin ışığın ve iyiliğin, ikincisinin ise karanlığın ve kötülüğün yaratıcısı olduğu düşünülürdü. Bu yanlış inanca yanıt olarak Tanrı şu mesajı gönderdi:

*“RAB benim, başkası yok, benden başka Tanrı yok. Beni tanımadığın halde seni güçlü kılacağım. Öyle ki, doğudan batıya dek enden başkası olmadığını herkes bilsin. RAB benim, başkası yok. Işığı biçimlendiren, karanlığı yapan, esenliği ve felaketi yaratan, bütün bunları yapan RAB benim.” (Yeşaya 45:5, 7).*

Yüce Yaratıcı evrendeki tek büyük güçtür ve her şeyi kontrol eder. Tanrı'ya karşı olan tek muhalefet, insanların zihinlerindeki ve yaşamlarındaki günahın kaynağıdır.

Bazılarının şeytan, bazılarının da İblis olarak adlandırdığı, her şeye gücü yeten kötü bir varlık yoktur.

Yüzyıllar boyunca var olan kötü bir varlık – şeytan ya da İblis – fikri, Kutsal Yazılar'ın yalnızca Tanrı'nın ölümsüzlüğe sahip olduğu öğretisine uymamaktadır (1 Timoteos 6:16). Tanrı, yüce amacına meydan okuyan bir varlığa ölümsüzlük vermez! Bazıları yanlış bir şekilde bir meleğin günah işlediğine ve şeytan ya da İblis olduğuna inanır, ancak melekler günah işleyemez ya da ölemez (Ders 28) – ve bize İsa öldüğünde şeytanın yok edildiği söylenir!

### **Günah Sembolleri**

Yılan bir hayvandı (Yaratılış 3:1, 14). Tanrı tıpkı Balam'ın eşeğinin konuşmasına izin verdiği gibi, onun da konuşmasına izin verdi (Sayılar 22:28). Tanrı Adem ve Havva'yı sınamak için yılanı kullandı – ve onlar başarısız oldular. Yılan meyveyi yemelerini sağlamadı – sadece bir sınama aracı oldu. Adem ve Havva kendileri karar verdiler.

Bundan sonra yılan günahın sembolü haline geldi, tıpkı İblis'in günahın sembolü olması gibi. Son derste 'şeytan'ın 'düşman' ya da 'muhalif' anlamına geldiğini gördük, ama aynı zamanda bir sembol olarak da kullanılabilir – günah da dahil olmak üzere Tanrı'ya karşı gelen her şey için. Bu nedenle İsa'nın ayarılmasında 'İblis'in yanı sıra 'şeytan' da kullanılmıştır, çünkü İsa'nın arzuları Tanrı'nın isteğine karşı çıkıyordu. Vahiy sembollerle dolu bir kitaptır ve yılan, şeytan ve İblis Vahiy 12:9'da bir araya getirilerek günahın yeryüzünden nihai olarak kaldırılışı resim diliyle gösterilir.

### **Kendimize yardım edemeyiz, o halde ne yapmalıyız?**

Günahın Tanrı için kabul edilemez olduğunu anlamak çok önemlidir. Günah zihnimizden kaynaklanır ve bu nedenle sorun içimizde yatar. Kendi günahlarımızdan kendimiz sorumluyuz ve başkasını suçlayamayız. Ancak bunu kabul ettiğimizde bağışlanmaya olan ihtiyacımızı ve Tanrı'nın bize olan lütuf ve merhametini anlamaya başlayabiliriz. O zaman Tanrı'ya dönüp tövbe etmeye (günahlarımız için gerçekten üzölmeye ve bağışlanma dilemeye) ve vaftiz yoluyla yaşamda yeni bir başlangıç yapmaya hazır oluruz. Günahlarımız ancak tövbe ve vaftiz yoluyla tamamen bağışlanabilir. Bu konu bir sonraki derste ele alınacaktır.

### **ÖZET**

1. Günah zihnimizden gelir. Kendi doğal arzularımız tarafından ayarılırız.
2. İblis sözcüğü, "kötü niyetli" ya da "yalancı suçlayıcı" anlamına gelir. Kutsal Kitap'ta şeytan ve İblis ifadeleri bir sembol olarak kullanılır. Doğüstü kötü bir varlık yoktur.
3. İsa İblis'in üstesinden geldi – ölümü aracılığıyla İblisi yok etti.

4. Tövbe eder ve vaftiz olursak günahlarımız bağışlanabilir.

**Öğrenilecek Ayet: Yakup 1:14-15**

*Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır. Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.*

**Okunacak Pasajlar :** Mezmur 14 : 2-3 ; Yakup 1 : 12 - 27 ; Romalılar 6 ; Romalılar 7 : 14 - 25 ; Galatyalılar 5 : 16 - 24